Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 22 października 2026 r.

o zmianie ustawy o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa

Art. 1. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2:
   a) w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
   „instrumentów finansujących rozumianych jako umowa lub inna czynność służąca finansowaniu albo refinansowaniu, w całości albo części, kontraktów eksportowych, umów lub inwestycji, o których mowa w pkt 2–5a, albo służąca finansowaniu albo refinansowaniu podmiotu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2, 3 lub pkt 5 lit. a, w szczególności:”,
   b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
   „5) umów lub inwestycji realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, umożliwiających rozpoczynanie, kontynuowanie lub rozwijanie działalności gospodarczej:
      a) wnoszącej istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, o której mowa w art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/852”, lub
      b) zgodnej z celami i wymiarami unii energetycznej, o której mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego

i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1999”, określanymi szczegółowo w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia 2018/1999, oraz w jego aktualizacjach, o których mowa w art. 14 rozporządzenia 2018/1999;”,

c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) umów lub inwestycji, których realizacja jest uzasadniona interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej;”,

d) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ryzyk pokrywanych ubezpieczeniami, o których mowa w dziale II w grupach 3–7 i 9–16 załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1526 oraz z 2026 r. poz. 176, 644 i 846) – w przypadkach, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 10.”;

2) w art. 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Celem ubezpieczeń gwarantowanych jest umożliwienie polskim przedsiębiorcom udziału w międzynarodowym obrocie handlowym oraz wzrostu ich aktywności na arenie międzynarodowej oraz ochrona podmiotów prywatnych i publicznych na wypadek strat poniesionych w związku z działaniami:

1) wnoszącymi istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu w rozumieniu art. 10 rozporządzenia 2020/852;

2) podejmowanymi na rzecz wymiarów unii energetycznej, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia 2018/1999:

a) wzmacniania bezpieczeństwa energetycznego państwa lub

b) tworzenia wewnątrzunijnego rynku energii, lub

c) wdrażania efektywności energetycznej, lub

d) obniżania emisyjności gospodarki, lub

e) wspierania badań naukowych, innowacji i konkurencyjności w obszarach, o których mowa w lit. a–d;

3) uzasadnionymi interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) w ust. 1a:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) instrumentów finansujących – ochrona jednostek finansujących na wypadek strat poniesionych w związku z finansowaniem albo refinansowaniem, w całości albo części, kontraktu eksportowego, umowy lub inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2–5a, lub podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2, 3 lub pkt 5 lit. a;”,

– pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) umów lub inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 i 5a – ochrona podmiotów prywatnych i publicznych na wypadek strat poniesionych w związku z realizacją takiej umowy lub inwestycji;

6) ryzyk pokrywanych ubezpieczeniami, o których mowa w dziale II w grupach 3–7 i 9–16 załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej – ochrona zakładów ubezpieczeń i agencji kredytów eksportowych, udzielających ochrony ubezpieczeniowej na wypadek strat poniesionych w związku z ubezpieczaniem tych ryzyk.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Celem gwarancji ubezpieczeniowej jest umożliwienie przedsiębiorcom krajowym, przedsiębiorcom zależnym oraz przedsiębiorcom zagranicznym w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej w ramach oddziału mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawarcia lub realizacji kontraktów eksportowych, umów lub inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2–5a.”,

d) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ubezpieczenie instrumentów, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, obejmuje szkody poniesione przez jednostkę finansującą w związku z finansowaniem albo refinansowaniem kontraktów eksportowych, umów lub inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2–5a, lub finansowaniem podmiotu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2, 3 lub pkt 5 lit. a, jeżeli szkody te są następstwem zdarzeń określonych jako:”,

e) ust. 8a i 8b otrzymują brzmienie:

„8a. Ubezpieczenie umów lub inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 i 5a, obejmuje szkody poniesione przez ubezpieczającego lub ubezpieczonego:

1) w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez kontrahenta albo

2) w wyniku realizacji inwestycji

– pod warunkiem że szkody te są następstwem zdarzeń określonych jako ryzyko handlowe, polityczne lub nierynkowe.

8b. W ramach ubezpieczeń gwarantowanych, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 6, podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1, zgodnie z art. 1 ust. 4 przejmuje ryzyko cedowane przez zakład ubezpieczeń lub agencję kredytów eksportowych, wynikające z zawartych przez te podmioty umów ubezpieczenia, pod warunkiem że szkody są następstwem zdarzeń określonych jako ryzyko nadzwyczajne, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 10, w zakresie, w jakim zaistniały w toku wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorców krajowych, przedsiębiorców zależnych lub przedsiębiorców zagranicznych w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej w ramach oddziału mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, również w przypadku gdy podmiot w ramach tej działalności korzysta z instrumentów, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1.”;

3) po art. 5a dodaje się art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5b. Korporacja może obejmować akcje lub nabywać udziały w zagranicznych agencjach kredytów eksportowych, zagranicznych finansowych instytucjach rozwojowych i innych zagranicznych podmiotach o zakresie działalności odpowiadającym zadaniom powierzonym Korporacji ustawą, o ile jest to uzasadnione gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej, oraz zbywać te akcje lub udziały.”;

4) art. 6 i art. 6a otrzymują brzmienie:

„Art. 6. 1. Z ubezpieczenia gwarantowanego jako ubezpieczający, ubezpieczony albo zleceniodawca lub beneficjent gwarancji ubezpieczeniowej, z uwzględnieniem art. 5a, mogą korzystać:

1) przedsiębiorcy mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy dokonują:

a) eksportu krajowych produktów i usług, z uwzględnieniem ust. 3 pkt 1 i 2,
b) inwestycji bezpośrednich za granicą, w tym za pośrednictwem przedsiębiorców zależnych mających siedzibę za granicą;

2) przedsiębiorcy zagraniczni w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej w ramach oddziału mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który dokonuje eksportu krajowych towarów i usług, z uwzględnieniem ust. 3 pkt 1 i 2;
3) podmioty prywatne lub publiczne zawierające umowy lub dokonujące inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5 i 5a;
4) podmioty udzielające instrumentów finansujących;
5) przedsiębiorcy zależni:
a) w zakresie, w jakim ubezpieczenie gwarantowane będzie dotyczyć towarów i usług, które stanowiły towary lub usługi krajowe, z uwzględnieniem ust. 3 pkt 1 i 2,
b) dokonujący inwestycji bezpośrednich za granicą;
6) członkowie konsorcjum, w skład którego wchodzi przedsiębiorca krajowy, jego przedsiębiorca zależny lub przedsiębiorca zagraniczny w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej w ramach oddziału mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w ramach tego konsorcjum ma miejsce:
a) eksport krajowych produktów i usług, z uwzględnieniem ust. 3 pkt 1 i 2, lub
b) sprzedaż przez przedsiębiorcę zależnego za granicą towarów i usług, które stanowiły towary lub usługi krajowe, z uwzględnieniem ust. 3 pkt 1 i 2, lub
c) inwestycja bezpośrednia za granicą;
7) zakłady ubezpieczeń – w przypadku ubezpieczenia gwarantowanego w formie ubezpieczenia pośredniego (reasekuracji);
8) agencje kredytów eksportowych – w przypadku udziału w ubezpieczeniu udzielonym przez agencję kredytów eksportowych.

2. Z ubezpieczenia gwarantowanego jako zleceniodawca lub beneficjent gwarancji ubezpieczeniowej może korzystać również przedsiębiorca mający miejsce zamieszkania albo siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli przedsiębiorcą zależnym tego przedsiębiorcy jest przedsiębiorca mający

miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, umowa lub inwestycja jest realizowana przez zleceniodawcę lub beneficjenta gwarancji ubezpieczeniowej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, a udział przedsiębiorcy zależnego w całości tej umowy lub inwestycji wynosi co najmniej 50 % jej wartości.

3. Ubezpieczenie gwarantowane może zostać udzielone mimo niespełnienia wymogu krajowych produktów i usług, w przypadku gdy:

1) kontrakt eksportowy został zawarty na okres kredytu poniżej dwóch lat;
2) jest realizowane w formie udziału w ubezpieczeniu udzielonym przez agencję kredytów eksportowych;
3) dotyczy umów lub inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5;
4) jest uzasadnione interesem bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub gospodarczym interesem Rzeczypospolitej Polskiej;
5) dotyczy ryzyk pokrywanych ubezpieczeniami, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 6.

4. Na potrzeby niniejszej ustawy:

1) interes bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej oznacza interes bezpieczeństwa i obronności w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, z późn. zm.[1)]);
2) gospodarczy interes Rzeczypospolitej Polskiej oznacza wymierną korzyść dla Rzeczypospolitej Polskiej wynikającą z konieczności zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego, wzrostu lub utrzymania zatrudnienia, zwiększenia konkurencyjności lub innowacyjności gospodarki polskiej, w tym z potrzeby wzrostu wymiany handlowej Rzeczypospolitej Polskiej z innymi państwami.

5. Komitet Polityki Ubezpieczeń Gwarantowanych przez Skarb Państwa, o którym mowa w art. 7 ust. 1, może określić w formie uchwały wiążącej Korporację szczegółowe kryteria brane pod uwagę przy ocenie zaistnienia interesu bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej oraz przesłanek określonych w ust. 4 pkt 2.

Art. 6a. Produkt lub usługę, eksportowane w ramach kontraktu eksportowego, uznaje się za krajowe, jeżeli udział składników pochodzenia zagranicznego

---

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1014 i 1080 oraz z 2026 r. poz. 26, 426, 635, 815 i 1123.

w przychodzie netto z realizacji kontraktu eksportowego wynosi maksymalnie 85 %.”;

5) w art. 6b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pochodzenie produktu lub usługi może być wykazane przez udowodnienie minimalnego procentowego udziału składników pochodzenia krajowego. Minimalny procentowy udział składników pochodzenia krajowego może być wykazany przez udowodnienie pochodzenia krajowego jedynie wybranych składników.”;

6) art. 6e otrzymuje brzmienie:

„Art. 6e. 1. Pochodzenie produktu lub usługi, eksportowanych w ramach kontraktu eksportowego, ustala się w oparciu o kalkulację składników pochodzenia krajowego lub zagranicznego na podstawie:

1) faktur lub innych dokumentów dotyczących sprzedaży przedmiotu kontraktu eksportowego;
2) dokumentów dotyczących wartości składników pochodzenia zagranicznego, w tym faktur lub innych dokumentów dotyczących kosztów wytworzenia lub ceny nabycia tych składników, wydruków analitycznych z kont systemu finansowo-księgowego, innych dokumentów oraz informacji dotyczących poniesionych kosztów wytworzenia lub ceny nabycia produktu lub usługi, o których mowa w art. 6c ust. 1;
3) dokumentów dotyczących wartości wybranych przez przedsiębiorcę składników pochodzenia krajowego, w tym faktur lub innych dokumentów dotyczących kosztów wytworzenia lub ceny nabycia tych składników, wydruków analitycznych z kont systemu finansowo-księgowego, innych dokumentów i informacji dotyczących poniesionych kosztów wytworzenia lub ceny nabycia produktu lub usługi, o których mowa w art. 6c ust. 2;
4) dokumentów dotyczących wartości marży z realizacji kontraktu eksportowego, o której mowa w art. 6c ust. 3.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca nie ponosi kosztów wytworzenia lub ceny nabycia, o których mowa w art. 6c ust. 1, składa oświadczenie w tym zakresie.”;

7) w art. 6f ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli uprawnionym z tytułu ubezpieczenia gwarantowanego jest jednostka finansująca, Korporacja może zawrzeć z przedsiębiorcą krajowym, przedsiębiorcą zależnym lub przedsiębiorcą zagranicznym w zakresie działalności gospodarczej

prowadzonej w ramach oddziału mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z działalnością którego ta jednostka finansująca ma uzyskać ubezpieczenie gwarantowane, umowę określającą co najmniej:

1) maksymalny procentowy udział składników pochodzenia zagranicznego w przychodzie netto, umożliwiający uznanie towaru lub usługi za krajowe, a także określenie sposobu udokumentowania tego udziału, umożliwiającego uznanie towaru lub usługi za krajowe;
2) obowiązek udzielania przez tego przedsiębiorcę informacji związanych z realizacją kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego;
3) obowiązek dochowania innych wymogów dotyczących tego przedsiębiorcy, wynikających z obowiązujących przepisów prawa polskiego, prawa Unii Europejskiej i prawa międzynarodowego oraz zobowiązań wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju i członkostwa Korporacji w Unii Berneńskiej;
4) postanowienia o odpowiedzialności cywilnej w stosunku do Korporacji z tytułu:
   a) popełnienia, przy zawieraniu kontraktu eksportowego lub umowy przedsiębiorcy zależnego, przestępstwa przekupstwa lub innego przestępstwa o podobnym charakterze,
   b) naruszenia wymogów, o których mowa w pkt 1–3.”;

8) w art. 7 w ust. 2:
   a) uchyla się pkt 1-3,
   b) w pkt 4 po wyrazie „wniosków” dodaje się wyraz „Korporacji”,
   c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
      „7) ocena zaistnienia interesu bezpieczeństwa i obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub gospodarczego interesu Rzeczypospolitej Polskiej;”,
   d) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
      „7a) wyrażanie zgody na obejmowanie, nabywanie i zbywanie przez Korporację akcji lub udziałów, o których mowa w art. 5b;”,
   e) pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:
      „8) rozpatrywanie rocznych sprawozdań Korporacji z jej działalności;
      9) rozpatrywanie propozycji zmian w działalności Korporacji w zakresie ubezpieczeń gwarantowanych, w tym zmian dotyczących określanych przez Korporację szczegółowych warunków i trybu udzielania

ubezpieczeń gwarantowanych, zasad ustalania stawek ubezpieczeniowych oraz wynagrodzeń z tytułu udzielanych gwarancji ubezpieczeniowych, z uwzględnieniem standardów obowiązujących w państwach członkowskich Unii Europejskiej.”;

9) art. 7a otrzymuje brzmienie:

„Art. 7a. 1. W skład Komitetu wchodzi po jednym powołanym przez Prezesa Rady Ministrów przedstawicielu:

1) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych,
2) ministra właściwego do spraw energii,
3) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
4) ministra właściwego do spraw gospodarki,
5) ministra właściwego do spraw klimatu,
6) ministra właściwego do spraw obrony narodowej,
7) ministra właściwego do spraw zagranicznych

– w randze sekretarza albo podsekretarza stanu.

2. W przypadku ustania albo braku powołania przedstawiciela, o którym mowa w ust. 1, do czasu powołania w pracach Komitetu na prawach członka Komitetu uczestniczy minister, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–7.”;

10) w art. 7b ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przewodniczącym Komitetu jest przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki, a wiceprzewodniczącym Komitetu – przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Przepis art. 7a ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Sekretariat Komitetu jest prowadzony przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw gospodarki.”;

11) w art. 10:

a) w ust. 2 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) środki ze zbycia przez Korporację akcji lub udziałów, o których mowa w art. 5b, oraz inne uzyskane przez Korporację przychody wynikające z posiadania tych akcji lub udziałów;”,

b) w ust. 2a po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) środki na objęcie lub nabycie przez Korporację akcji lub udziałów, o których mowa w art. 5b, oraz inne wydatki Korporacji wynikające z posiadania tych akcji lub udziałów;”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku ogłoszenia upadłości Korporacji środki pieniężne zgromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 1, oraz inny majątek Korporacji nabyty w związku z udzielonymi ubezpieczeniami gwarantowanymi nie wchodzą do masy upadłościowej, przy czym majątek ten minister właściwy do spraw gospodarki przeznacza na zaspokojenie zawartych przez Korporację umów ubezpieczeń gwarantowanych, a nadwyżkę przekazuje do budżetu państwa.”;

12) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie wątpliwości, czy powstała szkoda jest następstwem ryzyka określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 9 lub 10, ciężar udowodnienia tego faktu spoczywa na ubezpieczającym.”;

13) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pokrycie dokonywanych przez Korporację wydatków z rachunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1, z wyłączeniem wydatków, o których mowa w art. 10 ust. 2a pkt 11a, jest gwarantowane przez Skarb Państwa przez udzielanie pożyczek ze środków budżetu państwa.”;

14) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kontrolę przeprowadzają co najmniej raz na dwa lata pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, zwani dalej „kontrolerami”, na podstawie upoważnienia ministra właściwego do spraw gospodarki do przeprowadzenia kontroli oraz po okazaniu legitymacji służbowej upoważniającej do przeprowadzenia kontroli.”;

15) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Korporacja przedstawia okresowe sprawozdania o stanie rachunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1, oraz dodatkowe sprawozdania obejmujące w szczególności informacje o zawartych umowach ubezpieczenia gwarantowanego i dokonanych z tego tytułu wypłatach:

1) półroczne – ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki;

2) roczne – Radzie Ministrów po otrzymaniu opinii biegłego rewidenta, a następnie opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych i ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Do badania przez biegłego rewidenta sprawozdań, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

3. Zakres, formę i terminy składania sprawozdań określa, w drodze zarządzenia, minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.”;

16) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. Korporacja, do dnia 30 czerwca następnego roku, przedstawia Komitetowi roczne sprawozdania Korporacji z jej działalności, które obejmują:

1) stan zobowiązań z tytułu zawartych umów ubezpieczenia gwarantowanego oraz stopień wykorzystania limitu, o którym mowa w art. 5a;
2) przychody ze składek, wynagrodzenia z tytułu udzielonych gwarancji ubezpieczeniowych, wypłacone odszkodowania i kwoty gwarancji ubezpieczeniowych oraz uzyskane kwoty regresów;
3) wykonanie ustalonych przez Komitet uprawnień do podejmowania decyzji dotyczących zawierania umów ubezpieczenia gwarantowanego;
4) przewidywane zobowiązania z tytułu umów ubezpieczeń gwarantowanych na poszczególne lata;
5) poziom stawek ubezpieczeniowych oraz wynagrodzeń z tytułu udzielonych gwarancji ubezpieczeniowych stosowanych przez Korporację;
6) wartość nabytych albo objętych akcji lub udziałów, o których mowa w art. 5b, oraz informację o wykonywaniu z nich praw.”.

Art. 2. W sprawach, w których ma zastosowanie wymóg, o którym mowa w art. 6a ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych zawarciem umowy ubezpieczenia gwarantowanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ustaje członkostwo w Komitecie Polityki Ubezpieczeń Gwarantowanych przez Skarb Państwa przedstawiciela ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 4. 1. Do rocznego sprawozdania Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna z jej działalności, składanego za rok 2026, stosuje się przepisy art. 7 ust. 2 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do okresowego sprawozdania o stanie rachunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zawartych umowach ubezpieczenia gwarantowanego i

dokonanych z tego tytułu wypłatach, składanego za IV kwartał 2026 r. i za rok 2026, stosuje się przepisy art. 16 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Włodzimierz Czarzasty